

Vort Land, vort Land, vort Fædreland!

Tekst: Carl Ploug. Motiver efter
J. L. Runeberg: Vårt land, vårt land,
Melodi: Emil Hartmann

(Her er første vers som det fremkommer i noden)

1. Vort Land, vort Land, vort Fædreland!
Du Havets yngste Søn,
som plasker i det blanke Vand,
Og tumler med det hvide Sand,
Vort Land, vort Land, vort Fædreland!
som plasker i det blanke Vand,
Og tumler med det hvide, med det hvide Sand

//: Og svinger, lys og mild og skøn,
Hver Vår din Fane grøn! :// (Gentages 4 gange)
Vort Land, vort Land, vort Fædreland!

(Her er digtet i sin oprindelige ordlyd)

1. Vort Land, vort Land, vort Fædreland!

Du Havets yngste Søn,
som plasker i det blanke Vand,
Og tumler med det hvide Sand,
Og svinger, lys og mild og skøn,
Hver Vår din Fane grøn!

2. Du fik ej Sølvbræ til Hat,
Til Skjold ej sorte Skær;
Men i dit Fløjels- Bælte sat
Der er af gyldne Aks en Skat,
Og Silkekappen, som Du bær,
Har Bram af Svanefjer.

3. End er af Sind Du blød og veg,
Og end af Vilje svag;
Du sysler helst med Skæmt og Leg,
Men blinker ej for Sværdets Eg,
Og går så kåd og kæk i Slag,
Som Andre til et Lag.

4. Og får Du Lov at vokse ud
Ved Friheds sunde Marv,
Du vorder nok en Kæmpe prud
Og fæster Dig en Kongebrud,
Og løfter, klog på eget Tarv,
De store Fædres Arv.

Carl Parmo Ploug (29-10-1813 - 27-10-1894)
Wilhelm Emilius Zinn Hartmann (21-02-1836 - 18-07-1898)

<http://www.erlingmusic.dk/>